

عنوان مقاله:

مطالعه تاثیر لایه ی نامقاوم میانی در سبک دگرریختی منطقه ی نطنز

محل انتشار:

سی و یکمین همایش علوم زمین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهربان مهدیزاده - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه زمین شناسی، تهران

عباس بحرودی - دانشکده های فنی دانشگاه تهران، عضو هیئت علمی دانشکده ی مهندسی معدن،

علی سلگی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه زمین شناس

خلاصه مقاله:

گروه شمشک با سن تریاس پسین تا ژوراسیک میانی در ایران مرکزی، رخنمون قابل توجهی دارد، در نطنز که بخشی از ایران مرکزی است، نیز به فراوانی به چشم می خورد و جنس آن بیشتر از نوع نهشته های ماسه سنگی و شیلی به ضخامت ۴۰ تا ۱۵۰ متر است. لایه ی شیلی نامقاوم این گروه به عنوان یک سطح جداکننده بر روی سبک های ساختمانی تاثیرگذار بوده است. به منظور بررسی سبک های ساختمانی منطقه که تحت تاثیر لایه جداکننده ی خمیری و نواحی مجاور که تحت تاثیر سطح جداکننده اصطکاکی می باشند، 4 مدل ساخته شد. مدل های ۱ و ۲ به ترتیب بدون لایه ی خمیری و با لایه ی خمیری، یک سری مدل های مقیاس بندی شده در داخل جعبه ماسه که فقط با جابه جایی جانبی دگرریخت شدند. مدل های ۳ و ۴ به ترتیب بدون لایه ی خمیری و با لایه ی خمیری همانند مدل اولی در داخل جعبه ماسه ساخته شدند، با این تفاوت که مدل ها علاوه بر این که به طور جانبی جابه جا شدند، دارای مولفه ی فشارشی عمود بر جابه جایی جانبی نیز بودند. نتایج مدل ها نشان می دهند که بالای سطح جداکننده خمیری تغییر شکل سریعتر و بیشتر از سطح جداکننده اصطکاکی پیش روی می کند. که این قابل مقایسه با طبیعت است. همانند مدل ها در جاهایی از منطقه با سطح جداکننده اصطکاکی، فقط گسل های هم آغوش با تمایل به سمت جلو شکل می گیرند، در حالی که در بالای سطح جداکننده ی خمیری شیب گسل ها دارای الگوی مشخصی نمی باشد. همانند مدل ها در جاهایی از منطقه با سطح جداکننده اصطکاکی تعداد برش های ریدل کمتر و اندازه ی آنها بیشتر از ناحیه ی با سطح جداکننده ی خمیری می باشد. مدل های سوم و چهارم مطابقت بیشتری با منطقه ی مورد مطالعه دارد.

کلمات کلیدی:

منطقه نطنز، افقهای جداکننده ی ساختاری، سبک ساختاری، دگرریختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/186936>

